

Καμινάρη. Δ.
Μυμ. Ἀθην. 1, 113

εἰς 18^α αἰών.

Ξαλαυνίτης
(Ἰωνιδῶν)

Ἦν μὲν φεβρουαρίῳ [1786] ἤρμυσεν ὁ λαὸς εἰς τὸ
δοσότητον καὶ χαρμῇ Σαυρίδωνος Ξαλαυνίτου [ἐν Ἀθῆ-
ναις] δια' αὐτὸν παρανοήσαντες ἐστὶν οὐκ οὐκ ἐπὶ σὺν-
ταί γε ἄλλα καὶ πρὸς τὸν χαρμῇ Ἀλφῶν [Ἀλφειῶν, βοεβό-
δα Ἀθηνῶν ἐκδοσάμενον ἐκ κυν/ωσῶν] ὁ Ξαλαυνίτης μὲν
ἐνδοκίμως ἐν τῇ σίτυϊ ἀνὰ στέφει καὶ δαίανται.
σ. 114 ὁ χαρμῇ Ξαλαυνίτης συλλαβάνεται ἐστὶν ἡ προσέτασις
μὲν ὁμοσφάσις ^{ἐκ τῶν} τῶν κοινῶν πρὸς τοὺς Γεώργους Ἀδελφούς τῶν Ἀθηνῶν
Βενεδικτῶν, μετὰ αὐτοὺς συνεμύθησαν πολλοὶ ἄλλοι
προσέτασις Ἀθηνῶν (1786) καὶ βασιλεὺς αὐτοῦ. —

